

فرصت‌ها و چالش‌های صنعت ساخت‌وساز ایران در عصر انقلاب چهارم صنعتی

بهاره پورمرادی^۱، فائزه صفائی^۲

۱- (نویسنده مسئول)، کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی، مدیر مرکز رشد واحدهای فناور بندر انزلی، b.Poormoradi@yahoo.com، ۰۹۱۱۱۸۶۵۲۰۰

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی بهداشت حرفه‌ای و ایمنی کار، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

چکیده

انقلاب چهارم صنعتی تلفیقی از مهارت‌هایی بین حوزه‌های فیزیکی، دیجیتالی و زیستی می‌باشد که می‌توان آن را به عنوان "ادغام ماشین‌آلات و دستگاه‌های پیچیده فیزیکی با حسگرها و شبکه‌های نرم‌افزاری، که برای پیش‌بینی، کنترل و برنامه‌ریزی جهت دست یافتن به نتایج بهتر تجاری و اجتماعی استفاده می‌شود" تعریف کرد. صنعت ساخت‌وساز اگر چه موتور هر اقتصادی است، عملکرد آن می‌تواند در جریان انقلاب چهارم صنعتی، مشابه صنعت تولید، افزایش یابد. این صنعت به طور قابل توجهی بر اقتصاد، محیط پیرامون و تمدن تأثیر می‌گذارد. این مقاله به دنبال شناسایی پیشرفت‌های انجام شده در صنعت ساخت‌وساز در جریان انقلاب چهارم صنعتی و دیجیتالی شدن می‌باشد. صنعت ساخت‌وساز دارای پتانسیل بسیار زیادی برای افزایش اثربخشی، تعهدات نسبت به دیجیتالی شدن، فناوری‌های پیشگام و روش‌های نوین ساخت می‌باشد. هدف این مطالعه تعریف و نشان دادن زمینه‌های تحقیقاتی احتمالی مرتبط با انقلاب چهارم صنعتی در زمینه صنعت ساخت‌وساز است. برای این منظور، بر اساس آخرین متون، تجزیه و تحلیل انجام شد تا نیازهای واقعی صنعت ساخت‌وساز از نظر تکامل آن به انقلاب چهارم صنعتی را نشان دهد. بر اساس مطالعات انجام شده مشخص شد مفاهیم انقلاب چهارم صنعتی باید با تولید ساخت‌وساز ترکیب شود، تخصص جدید باید در مهندسی فکری ساخت‌وساز مدرن اعمال گردد و برای دستیابی به توسعه پایدار، سطح ادغام افزایش یابد.

کلیدواژه: انقلاب صنعتی چهارم، صنعت، ساخت‌وساز، صنعت ۴.۰